

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá tématem (neo)klasicistní zámecké architektury v Královéhradeckém kraji. Jejím cílem je na základě předem definovaných kritérií zkoumat památkově chráněné zámky na území kraje v (neo)klasicistním slohu, které zasazuje do kontextu obecně přijímané teorie architektury. V kraji se objevuje velké množství (neo)klasicistní architektury, které by nebylo možné v práci obsáhnout, a proto i vzhledem k návaznosti na bakalářskou práci je zvolena pouze zámecké stavitelství.

Práce je svou povahou interdisciplinární a zasahuje do oblasti historické, architektonické, ale i vzdělávací. Předkládaná studie využívá metodu komparace na základě vlastního terénního výzkumu a studia dobových fotografií a pohlednic. Jedním z dílčích cílů je vyrovnání se s pojmy klasicismus, empír a neoklasicismus a zaujímá k nim vlastní stanovisko. Konkrétní zámky jsou nejprve zařazeny do historického kontextu a je doplněn o přehled událostí, které vedly k (neo)klasicistní přestavbě nebo novostavbě. Podrobná architektonická analýza je zařazena do obecně platné (neo)klasicistní teorie, respektive architektonických prvků typických pro sloh. Tyto skutečnosti jsou následně komparovány a analyzovány s cílem pozorování jejich podobností a rozdílů a nalezení určitého specifika aplikovatelného na prostředí Královéhradeckého kraje. Důležitou otázkou se pro komparaci stává, zda je kvalita stavby ovlivněna předchozími stavebními slohy, či zda jsou novostavby „hodnotnější“. Práce zjišťuje jejich současný stav a roli krajské správy v jejich fungování.

Součástí práce je metodická a didaktická kapitola, která předkládá „univerzální“ materiál pro učitele i kulturní edukátory s cílem rozvíjet vztah ke kulturnímu dědictví a památkové péči. Výzkum dokládá, že (neo)klasicistním zámkům v kraji není věnovaný dostatečný prostor a znovu potvrzuje, že (neo)klasicistní architektura je v českém prostředí upozadována například barokem. Společným ukazatelem jednotlivých stavebníků zámků bylo vzdělávání, i když z různých pozic. Zámky jde z architektonického hlediska posuzovat jako hodnotné, ale také mají velký vzdělávací potenciál, kterého žádný ze zámků zatím nevyužívá. Závěrečná kapitola navrhuje na základě současných trendů ve vzdělávání „univerzální“ materiál, využitelný s potřebnými adaptacemi ve všech zkoumaných zámcích a cílí na práci s pojmy a kulturním dědictvím a vztahu k němu.